

105. Møde.

Torsdagen den 18de Marts 1897, Kl. 1.

Formanden (Sofus Høgsbro): Vedkommende Udvalg har afgivet Betænkning over den af Statsrevisorerne afgivne Betænkning over Statsregnskabet for 1893 — 94. — Eksemplarer ere omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende en forhøjet Ligning til Holbæk, Vejle og Ringkøbing Amters Skolefonds.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen fattedes under Forhandling.

Sagen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende gejstlige Embedsmænds Fritagelse for Rangsstat m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen fattedes under Forhandling.

Sagen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

A. Thomsen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til Vønningsudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

†

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

2den Behandling af Forslag til Lov om Forfatterret og Kunstnerret.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 942 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og de dertil stillede Ændringsforslag fattedes til Forhandling under et.

Ordføreren (Trier): Jeg skal tillade mig i al Korthed at begrunde Flertallets Standpunkt, idet jeg forbeholder mig, naar Mindretallets Standpunkt er blevet motiveret, at tage til Orde besaangaende. Flertallets Stilling til det foreliggende Lovforslag er den, at man i det hele og væsentlige har ment at kunne godkende det Grundlag, paa hvilket Forslaget er bygget, men dog har anset det for rigtigst at foreslaa nogen Indskrænkning i den Ret, Lovforslaget tillægger Forfatteren. Man har stillet sig til Dlgave at forbinde de forfælske Hensyn, som med god Grund kunne gøres gældende ved Ordningen af Sagen, idet man har ment at burde indrømme Forfattere — eller Frembringere af aandelige Værker i det hele taget — en naturlig Ret, som de nu paa visse Punkter savne, medens man samtidig ønsker at give Lovforslaget en saadan Stikfelse, at den store Almenhed derigennem ikke lider noget Skaar i, hvad den med Rette fra sin Side kan gøre Fordring paa. Man har af dette Hensyn for det første anset det for rigtigst at foreslaa al Dplæsning af udgivne Skrifter frigiten, idet man er gaaet ud fra, at det allerede var tvivlsomt, hvorvidt Forfatteren økonomisk set eller med Hensyn til sit Forfatternavn havde nogen Interesje af Retten til at nedlægge Forbud mod Dplæsning. Man har været tilbøjelig til at tro, at netop gennem frigiten Dplæsning vil en Forfatters Stilling i Litteraturen og hos Publikum kunne blive fremdraget paa en Maade, som han selv udelukkende har Gavn af. Og derhos har man ment, at Dplæsning spiller en saa stor Rolle i vort offentlige Liv og i den Grad er en Fornødenhed, naar Arbejdet for Dplæsning og Dannelse og forædlende Underholdning skal kunne gennemføres, at blot det, at skulle indhente et Samtykke, mange Gange vil medføre Vanskeligheder og Hin-